

ikke kunne opdrive de Contanter, der ere nødvendige for at betale deres Vexler; det er ikke blot dem, som der er Spørgsmaal om; kaster man blot Blikket om i Livet, vil man erfare, at det er baade den Ene og den Anden; det er Godsbøleren, der ikke kan faae sin Forpagtning betalt af sin Forpagter, fordi denne ikke kan sælge sine Kornvarer, eller fordi han, hvis han skulde sælge dem, maatte gjøre det med et overmaade stort Tab; det er Fabrikanten, der ikke, eller kun i meget ringe Grad, har Penge til at betale sine Arbejdere med. Det er under disse Forhold, at det er nødvendigt at skaffe Pengene til at circulere; det er med Penge — om jeg kan bruge en Sammenligning — som med Olien i en Maffine. Olien er i sig selv af ringe Betydning, af ringe Værdi i Forhold til det Arbejde, Maffinen præsterer; Penge ere af ringe Værdi i Forhold til de Omsætninger, som dermed præsteres. Men ligesaa lidt som Olien i en Maffine kunde undværes, ligesaa lidt kan Pengecirculationen undværes. Hvis man vilde fortsætte Maffinens Arbejde uden Olie — ja! den kunde vel gaae i nogen Tid, den kunde vel slaae sig selv i Stumper eller der kunde gaae et Stykke af efter det andet; men det vilde ikke vare længe, inden den er aldeles gaaet istaa og ødelagt. Det Samme er Tilfældet med hele Landet, naar Pengecirculationen er standset; det griber stedse mere og mere om sig, Bedriften i den ene og anden Retning standser, og der skal anvendes store Midler for at bringe det tilbage i den vante Orden. Det, der skal gjøres, skal gjøres hurtigt; men jeg skjønner ikke, at det kan siges at være hurtigt, naar man nu først har bragt det dertil, at Pengene først kunne tilveiebringes engang i Januar Maaned. Det er disse Betragtninger, som jeg har tilladt mig at fremføre, idet jeg har troet, at det er uanseligt at berigtige de Anskuelse noget, som man jevnlig hører udtale udenfor denne Sal. Jeg vilde ønske, at de ærede Herrer ville udtale, hvorvidt min Opfattelse af Sagen er urigtig eller ikke. Det er — troer jeg — af megen Vigtighed, at den offentlige Mening ikke kommer paa Bilsbor, at den ikke troer, at her kun er Tale om, hvorvidt under de nærværende Conju-

turer een eller nogle Kjøbmænd skulle gaae fallst eller ikke.

M. P. Bruun: Man kan være ganske enig med den ærede sidste Taler i den Skildring, han gav af Forholdene; men jeg forstaaer ikke ret, hvorledes han vil bringe denne sin Skildring i Samklang med den Conclusion, han kom til, eller rettere med den Uttring, hvormed han begyndte, at der ingen Anledning var til at fremskynde denne Sag. Det er vel saa, at der ikke i Lovforslaget staaer Noget om, naar Pengene kunne komme tilstede, og at det er blevet yttret, at de formenes først at komme tilstede i Januar Maaned; men det er jo klart, at selv om de først kunne tilveiebringes til den Tid, maae de dog kunne komme saameget tidligere, jo hurtigere Lovene gaaer igjennem, og jo hurtigere Bemyndigelsen gives.

Indenrigsministeren: Jeg har troet at turde forudsætte, at de Oplysninger, som jeg ved Sagens Forelæggelse i det andet Thing, meddeelte, vare det ærede Things Medlemmer bekendte af Folkethingstidenden Nr. 217, idet der jo vel ikke vil lægges videre Vægt paa, om de forellige i denne Afdeling af Tidenden eller der, hvor Motiveringen sædvanlig pleier at forellige. Jeg skal særlig med Hensyn til de Uttringer, der fremkom fra den ærede Landstingsmand, der først havde Ordet i denne Sag (Besjely), bemærke, at de tildeels jo allerede ere besvarede af den ærede Landstingsmand, der efter ham havde Ordet (M. P. Bruun), men vil dog tilføie, at jeg maa holde for, at man ikke kan betegne den nuværende Tilstand paa en mere nøiagtig eller correct Maade end som en „Handelskrisis“, der ganske vist i sine Virkninger kan strække sig betydeligt udover Kjøbmandsstanden, men for hvilken det dog vil være vanskeligt at finde noget andet Ord, der nøiagtigere betegner den. Det er jo ganske vist heller ikke nu Tidspunktet til at give en historisk Kritik af det hele Forhold. Hovedsagen er, mener jeg, at afgjøre, hvilke Midler der under disse Forhold ville være at stille til Regeringens Raadighed. Ogsaa jeg maa finde det besynderligt, at den